

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

24419 LLEI 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos. («BOE» 307, de 24-12-1999.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei seguint i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A diferència de la major part de països europeus, a Espanya gairebé no hi ha normes sobre animals potencialment perillosos, tot i donar-se unes circumstàncies anàlogues a les dels països que han adoptat mesures específiques en la matèria.

Per això, amb la finalitat de garantir adequadament la seguretat pública, atribuïda a l'Estat en virtut del que disposa l'article 149.1. 29a de la Constitució, sens perjudici de les competències que, d'acord amb els seus estatuts, tinguin atribuïdes les comunitats autònomes, en matèria de protecció de persones i béns i mantenint l'ordre públic, cal regular les condicions per a la tinença d'animals que puguin manifestar una certa agressivitat cap a les persones per una modificació de la seva conducta a causa de l'ensinistrament rebut i de les condicions ambientals i de maneig a què els sotmeten els seus propietaris i criadors.

D'aquesta manera, aquesta Llei aborda la tinença d'animals potencialment perillosos, matèria objecte de normes municipals fonamentalment, la regulació de la qual a nivell estatal es considera convenient ja que la proliferació de la possessió d'animals salvatges en captivitat, en domicilis o en recintes privats, constitueix un perill potencial per a la seguretat de persones, béns i altres animals.

D'altra banda, diversos atacs a persones, protagonitzats per gossos, han generat un clima d'inquietud social i obliguen a establir una regulació que permeti controlar i delimitar el règim de tinença de gossos potencialment perillosos.

Es considera que la perillositat canina depèn tant de factors ambientals com de factors genètics, de la selecció que es faci de determinats individus, amb independència de la raça o del mestissatge, i també que siguin específicament seleccionats i ensinistrats per a l'atac, la lluita i per inferir danys a tercers. Així, gossos de races que de manera subjectiva es podrien catalogar com a «perillosos» són perfectament aptes per a la convivència pacífica entre les persones i els altres animals, inclosos els seus congèneres, sempre que se'ls hagin inculcat

unes pautes de comportament adequades i que la selecció que se n'hagi fet en la cria hagi tingut com a objecte la minimització del seu comportament agressiu.

Partint d'aquesta premissa, el concepte de gos potencialment perillós que expressa aquesta Llei no es refereix als que pertanyen a una raça determinada, sinó als exemplars canins inclosos dins d'una tipologia racial concreta i que per les seves característiques morfològiques, la seva agressivitat i la seva comesa, es fan servir per a l'atac o la lluita, així com els animals nascuts d'encreuaments interracials entre qualsevol d'aquests gossos i qualsevol altre. En tot cas, com que aquests gossos no estan inscrits en cap llibre genealògic reconegut pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, perquè no són de raça pura sinó procedents del mestissatge indiscriminat, les característiques en profunditat de tots ells han de ser concretades de manera reglamentària perquè puguin ser considerats potencialment perillosos.

Per tot això, amb la finalitat de minimitzar els riscos de futures molèsties i atacs a éssers humans i a altres congèneres o altres espècies animals que en alguns casos han comportat la mort, es fa necessari regular el règim de tinença dels animals considerats potencialment perillosos i limitar, així mateix, les pràctiques inapropiades d'ensinistrament per a la lluita o l'atac i altres activitats adreçades a fomentar-los l'agressivitat.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té com a objecte establir la normativa aplicable a la tinença d'animals potencialment perillosos per fer-la compatible amb la seguretat de les persones i els béns i d'altres animals.

2. Aquesta Llei no és aplicable als gossos i als animals que pertanyen a les Forces Armades, a les Forces i els Cossos de Seguretat de l'Estat, als cossos de policia de les comunitats autònomes, policia local i empreses de seguretat amb autorització oficial.

3. Aquesta Llei s'aplica sens perjudici del que estableix la legislació vigent en matèria d'espècies protegides.

Article 2. *Definició.*

1. Amb caràcter genèric, es consideren animals potencialment perillosos tots els que, tot i pertànyer a la fauna salvatge i ser utilitzats com a animals domèstics o de companyia, amb independència de la seva agressivitat, pertanyen a espècies o races que tinguin la capacitat de causar la mort o lesions a les persones o a altres animals i danys a les coses.

2. També tenen la qualificació de potencialment perillosos els animals domèstics o de companyia que es determinin per reglament, en particular, els que per-

tanyin a l'espècie canina inclosos dins d'una tipologia racial que pel seu caràcter agressiu, la seva mida o la seva potència de mandíbula tinguin la capacitat de causar la mort o lesions a les persones o a altres animals i danys a les coses.

Article 3. *Llicència.*

1. La tinença de qualsevol animal classificat com a potencialment perillós a l'empara d'aquesta Llei requereix l'obtenció prèvia d'una llicència administrativa, que ha de ser atorgada per l'Ajuntament del municipi de residència del sol·licitant o, amb la constància prèvia en aquest Ajuntament, per l'Ajuntament en què es dugui a terme l'activitat de comerç o ensinistrament, una vegada verificat el compliment d'almenys els requisits següents:

- a) Ser major d'edat i no estar incapacitat per proporcionar l'atenció necessària a l'animal.
- b) No haver estat condemnat per delictes d'homicidi, lesions, tortures, contra la llibertat o contra la integritat moral, la llibertat sexual i la salut pública, d'associació amb banda armada o de narcotràfic, així com l'absència de sancions per infraccions en matèria de tinença d'animals potencialment perillosos.
- c) Certificat d'aptitud psicològica.
- d) Acreditació d'haver formalitzat una assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers que puguin ser causats pels seus animals, per la quantia mínima que es determini per reglament.

Aquest precepte s'ha de desplegar per reglament.

2. Les comunitats autònomes i les corporacions locals són competents segons els respectius estatuts d'autonomia i legislació bàsica aplicable per dictar la normativa de desplegament.

Article 4. *Comerç.*

1. La importació o l'entrada en el territori nacional de qualsevol animal que sigui classificat com a potencialment perillós a l'empara d'aquesta Llei, i també la venda o transmissió per qualsevol títol, estan condicionades al fet que tant l'importador, el venedor o el transmissor, com l'adquirent hagin obtingut la llicència a què es refereix l'article anterior.

2. L'entrada d'animals potencialment perillosos procedents de la Unió Europea s'ha d'ajustar al que preveu aquesta Llei, sens perjudici del que estableix la normativa comunitària.

3. La introducció d'animals potencialment perillosos procedents de tercers països s'ha de fer d'acord amb el que disposin els tractats i els convenis internacionals que li siguin aplicables i s'ha d'ajustar al que disposa aquesta Llei.

4. Les operacions de compravenda, traspàs, donació o qualsevol altra que impliqui un canvi de titular d'animals potencialment perillosos requereixen el compliment d'almenys els requisits següents:

- a) Existència de llicència vigent per part del venedor.
- b) Obtenció prèvia de llicència per part del comprador.
- c) Acreditació de la cartilla sanitària actualitzada.
- d) Inscripció de la transmissió de l'animal en el registre de l'autoritat competent d'acord amb el lloc de residència de l'adquirent en el termini de quinze dies des de l'obtenció de la llicència corresponent.

5. Tots els establiments o les associacions que tinguin animals potencialment perillosos als quals es refereix aquesta Llei, i es dediquin a la seva explotació, cria, comercialització o ensinistrament, inclosos els centres

d'ensinistrament, criadors, centres de recollida, residències, centres recreatius i establiments de venda han d'obtenir, per al seu funcionament, l'autorització de les autoritats competents, i han de complir les obligacions del registre que preveu l'article 6 d'aquesta Llei.

6. En les operacions d'importació, exportació, trànsit, transport o qualsevol de les que preveuen els apartats anteriors que no compleixin els requisits legals o establerts per reglament, l'Administració competent pot procedir a la confiscació i el dipòsit de l'animal fins a la regularització d'aquesta situació, sens perjudici de les sancions que els puguin recaure.

7. Quan les operacions descrites en els apartats anteriors es refereixin a animals inclosos en les classificacions d'espècies protegides, els és aplicable, a més a més, la legislació específica corresponent.

CAPÍTOL II

Obligacions dels propietaris, els criadors i els tenidors

Article 5. *Identificació.*

Els propietaris, els criadors o els tenidors dels animals a què es refereix aquesta Llei tenen l'obligació d'identificar-los i registrar-los en la forma i mitjançant el procediment que es determini per reglament.

En el cas d'animals de l'espècie canina, la identificació, amb la deguda garantia, és obligatòria sense excepcions.

Article 6. *Registres.*

1. En cada municipi o òrgan competent hi ha d'haver un registre d'animals potencialment perillosos, classificat per espècies, en què han de constar necessàriament, almenys, les dades personals del tenidor, les característiques de l'animal que facin possible identificar-lo i el seu lloc habitual de residència, i cal especificar-hi si està destinat a conviure amb els éssers humans o si contràriament té finalitats diferents com la guarda, protecció o qualsevol altra que s'indiqui.

2. El titular de la llicència té l'obligació de sol·licitar la inscripció en el Registre a què es refereix el número anterior, dins dels quinze dies següents a la data en què hagi obtingut la corresponent llicència de l'Administració competent.

3. En cada comunitat autònoma s'ha de constituir un registre central informatitzat que pot ser consultat per totes les administracions públiques i autoritats competents, i també per les persones físiques o jurídiques que acreditin tenir un interès legítim en el coneixement de les dades que hi constin. A aquests efectes, es considera, en tot cas, interès legítim el que té qualsevol persona física o jurídica que vulgui adquirir un animal d'aquestes característiques.

4. Qualsevol incident produït per animals potencialment perillosos al llarg de la seva vida, conegut per les autoritats administratives o judicials, s'ha de fer constar en el full registral de cada animal, que es tanca amb la mort o el sacrifici de l'animal, certificat per un veterinari o per l'autoritat competent.

5. S'ha de comunicar al Registre municipal la venda, el traspàs, la donació, el robatori, la mort o la pèrdua de l'animal, i s'ha de fer constar en el full registral corresponent.

6. El trasllat d'un animal potencialment perillós d'una comunitat autònoma a una altra, tant si és amb caràcter permanent, com per un període superior a tres mesos, obliga el propietari a fer les inscripcions oportunes en els registres municipals corresponents. En tot cas, l'ús i el tractament de les dades que conté el Registre han d'es-

tar d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre.

7. En els fulls del registre de cada animal, també s'hi ha de fer constar el certificat de sanitat animal expedit per l'autoritat competent, que acrediti, amb una periodicitat anual, la situació sanitària de l'animal i la inexistència de malalties o trastorns que el facin especialment perillós.

8. Les autoritats responsables del Registre han de notificar de manera immediata a les autoritats administratives o judicials competents qualsevol incidència que consti en el Registre per a la seva valoració i, si s'escau, l'adopció de mesures cautelars o preventives.

9. L'incompliment pel titular de l'animal del que preveu aquest article és objecte de la sanció administrativa corresponent, d'acord amb el que disposa l'article 13 d'aquesta Llei.

Article 7. *Ensinistrament.*

1. Queda prohibit l'ensinistrament d'animals dirigit exclusivament a augmentar i reforçar la seva agressivitat per a la lluita i l'atac, en contra del que disposa aquesta Llei.

2. L'ensinistrament per a guarda i defensa s'ha d'efectuar per ensinistradors que tinguin un certificat de capacitació expedit o homologat per l'autoritat administrativa competent.

3. Els ensinistradors que tinguin el certificat de capacitació han de comunicar trimestralment al Registre central informatitzat la relació nominal de clients que han fet ensinistrar un animal potencialment perillós, amb determinació de la identificació de clients, circumstància que s'ha d'anotar en el Registre, en el full registral corresponent a l'animal, i indicar-hi el tipus d'ensinistrament rebut.

4. El certificat de capacitació ha de ser atorgat per les administracions autonòmiques, tenint en compte, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Antecedents i experiència acreditada.
- b) Finalitat de la tinença d'aquests animals.
- c) Disponibilitat d'instal·lacions i allotjaments adequats des del punt de vista higienicosanitari, de protecció animal i de seguretat ciutadana.
- d) Capacitació adequada dels ensinistradors en consideració als requisits o les titulacions que es puguin establir oficialment.
- e) Ser major d'edat i no estar incapacitat.
- f) Falta d'antecedents penals per delictes d'homicidi, lesions, tortures, contra la llibertat, o contra la integritat moral, la llibertat sexual i la salut pública, d'associació amb banda armada o de narcotràfic, així com l'absència de sancions per infraccions en matèria de tinença d'animals potencialment perillosos.
- g) Certificat d'aptitud psicològica.
- h) Compromís de compliment de normes de maneig i de comunicació de dades.

Article 8. *Esterilització.*

1. L'esterilització dels animals a què es refereix aquesta Llei es pot fer de manera voluntària a petició del titular o el tenidor de l'animal o, si s'escau, obligatòriament per un mandat o una resolució de les autoritats administratives o autoritats judicials, i, en tot cas, ha de ser inscrita en el full registral corresponent de l'animal.

2. En els casos de transmissió de la titularitat, el transmissor dels animals ha de subministrar, si s'escau, al comprador o al receptor la certificació veterinària que els animals han estat esterilitzats.

3. El certificat d'esterilització ha d'acreditar que l'operació ha estat efectuada sota la supervisió veterinària, amb anestèsia prèvia i amb les degudes garanties que no s'ha causat dolor o sofriment innecessari a l'animal.

Article 9. *Obligacions en matèria de seguretat ciutadana i higienicosanitàries.*

1. Els propietaris, els criadors o els tenidors han de mantenir els animals que estiguin sota la seva custòdia en condicions higienicosanitàries adequades i amb les cures i les atencions necessàries d'acord amb les necessitats fisiològiques i les característiques pròpies de l'espècie o la raça de l'animal.

2. Els propietaris, els criadors o els tenidors d'animals potencialment perillosos tenen l'obligació de complir totes les normes de seguretat ciutadana que estableix la legislació vigent, de manera que garanteixin l'òptima convivència d'aquests animals amb els éssers humans i s'evitin molèsties a la població.

Article 10. *Transport d'animals perillosos.*

El transport d'animals potencialment perillosos s'ha de fer d'acord amb la normativa específica sobre benestar animal, i s'han d'adoptar les mesures de precaució que les circumstàncies aconsellin per garantir la seguretat de les persones, els béns i altres animals, durant el temps de transport i espera de càrrega i descàrrega.

Article 11. *Excepcions.*

Quan les circumstàncies ho aconsellin, es poden establir excepcions al compliment de determinades obligacions dels propietaris en casos de:

- a) Organismes públics o privats que utilitzin aquests animals amb una funció social.
- b) Explotacions agràries que utilitzin gossos de guàrdia, defensa i maneig del ramat, com també activitats de caràcter cinegètic, sense que aquests gossos es puguin dedicar, en cap cas, a les activitats il·lícites que preveu aquesta Llei.
- c) Proves de treball i esportives amb la finalitat de seleccionar els exemplars que hi participen i que estan autoritzades i supervisades per l'autoritat competent, amb l'exclusió dels exercicis per a lluita i atac, segons el que disposa aquesta Llei.

Article 12. *Clubs de races i associacions de criadors.*

1. Els clubs de races i les associacions de criadors oficialment reconeguts per portar els llibres genealògics han d'exigir, en el marc dels seus reglaments, les proves de socialització corresponents a cada raça, amb la finalitat que només s'admetin per a la reproducció els animals que superin aquestes proves satisfactòriament, en el sentit de no manifestar agressivitat i, contràriament, demostrar unes qualitats adequades per a l'òptima convivència en la societat.

2. En les exposicions de races canines queden exclosos de participar-hi els animals que demostrin actituds agressives o perilloses. Ha de quedar constància d'aquestes incidències en els registres dels clubs i les associacions corresponents i per als gossos potencialment perillosos s'han de comunicar als registres a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei per part de les entitats organitzadores.

CAPÍTOL III

Infraccions i sancions

Article 13. *Infraccions i sancions.*

1. Tenen la consideració d'infraccions administratives molt greus les següents:

a) Abandonar un animal potencialment perillós, de qualsevol espècie i qualsevol gos; s'entén com a animal abandonat tant el que vagi preceptivament identificat, com el que no porti cap identificació sobre el seu origen o el propietari, sempre que no vagin acompanyats de cap persona.

b) Tenir gossos o animals potencialment perillosos sense llicència.

c) Vendre o transmetre per qualsevol títol un gos o un animal potencialment perillós a qui no en tingui llicència.

d) Ensinistrar animals per activar la seva agressivitat o amb finalitats prohibides.

e) Ensinistrar animals potencialment perillosos per a qui no tingui el certificat de capacitació.

f) Organitzar o fer concursos, exercicis, exhibicions o espectacles d'animals potencialment perillosos, o participar-hi, destinats a demostrar l'agressivitat dels animals.

2. Tenen la consideració d'infraccions administratives greus les següents:

a) Deixar anar un animal potencialment perillós o no haver adoptat les mesures necessàries per evitar que s'escapi o que s'extravii.

b) Incomplir l'obligació d'identificar l'animal.

c) Ometre la inscripció en el Registre.

d) Trobar-se el gos potencialment perillós en llocs públics sense morrió o no subjecte amb una cadena.

e) Transportar animals potencialment perillosos vulnerant el que disposa l'article 10 d'aquesta Llei.

f) Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o els seus agents, amb vista al compliment de funcions que estableix aquesta Llei, així com el subministrament d'informació inexacta o de documentació falsa.

3. Les infraccions tipificades en els apartats anteriors poden comportar com a sancions accessòries la confiscació, el decomís, l'esterilització o el sacrifici dels animals potencialment perillosos, la clausura de l'establiment i la suspensió temporal o definitiva de la llicència per tinença d'animals potencialment perillosos o del certificat de capacitació d'ensinistrador.

4. Tenen la consideració d'infraccions administratives lleus, l'incompliment de qualsevol de les obligacions que estableix aquesta Llei no compreses en els números 1 i 2 d'aquest article.

5. Les infraccions tipificades en els números 1, 2 i 3 anteriors són sancionades amb les multes següents:

— Infraccions lleus, des de 25.000 fins a 50.000 pessetes.

— Infraccions greus, des de 50.001 fins a 400.000 pessetes.

— Infraccions molt greus, des de 400.001 fins a 2.500.000 pessetes.

6. Les quanties que preveu l'apartat anterior poden ser revisades i actualitzades periòdicament pel Govern.

7. L'exercici de la potestat sancionadora correspon als òrgans de les comunitats autònomes i municipals competents en cada cas.

8. Es consideren responsables de les infraccions els qui per acció o omissió hagin participat en la comissió de les infraccions, el propietari o el tenidor dels animals o, si s'escau, el titular de l'establiment, el local o el mitjà de transport en què es produeixin els fets i, en aquest últim supòsit, a més a més, l'encarregat del transport.

9. La responsabilitat de naturalesa administrativa, que preveu aquest article, s'entén sens perjudici de l'exigible en les vies penal i civil.

10. En els supòsits en què les infraccions puguin ser constitutives de delictes o falta, l'autoritat competent pot acordar la confiscació de l'animal fins que l'autoritat judicial proveeixi sobre aquest delictes; s'han de traslladar els fets de manera immediata a l'òrgan jurisdiccional competent.

Disposició addicional primera. *Obligacions específiques referents als gossos.*

Per a la presència i la circulació en espais públics dels gossos potencialment perillosos, és obligatòria la utilització d'una corretja o d'una cadena de menys de dos metres de longitud, així com d'un morrió homologat i adequat per a la seva raça.

Disposició addicional segona. *Certificat de capacitació d'ensinistrador.*

Les comunitats autònomes han de determinar, en el termini de sis mesos, les proves, els cursos o l'acreditació de l'experiència necessària per obtenir el certificat de capacitació d'ensinistrador.

Disposició addicional tercera. *Exercici de la potestat sancionadora.*

El procediment sancionador s'ha d'ajustar als principis de la potestat sancionadora que conté la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, que aprova el Reglament per a l'exercici de la potestat sancionadora, sens perjudici de les normes autonòmiques i municipals que siguin aplicables.

Disposició transitòria única. *Registre municipal.*

Els municipis, en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han d'haver constituït el registre municipal corresponent i determinar la manera com els actuals tenidors de gossos potencialment perillosos han de complir l'obligació d'inscripció en el registre municipal i el mecanisme de comunicació d'altres, baixes i incidències als registres centrals informatitzats de cada comunitat autònoma.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Els articles 4 i 9.1 d'aquesta Llei tenen caràcter bàsic, a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases i coordinació general de la sanitat.

Els altres articles es dicten amb la finalitat de garantir adequadament la seguretat pública atribuïda a l'Estat en virtut del que disposa l'article 149.1.29a de la Constitució, sens perjudici de les competències que, d'acord amb els seus estatuts, tinguin atribuïdes les comunitats autònomes, en matèria de protecció de persones i béns i manteniment de l'ordre públic.

Disposició final segona. *Habilitació.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al compliment i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24420 *LLEI 51/1999, de 23 de desembre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 231.898.349 pessetes, per abonar a «Alvamar, Sociedad Anónima», la indemnització derivada de les sentències del Tribunal Suprem de 27 de juny de 1994 i 6 de novembre de 1997. («BOE» 307, de 24-12-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei orgànica 10/1985, de 2 d'agost, d'autorització per a l'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees, va autoritzar la ratificació pel Regne d'Espanya dels tractats d'adhesió a les Comunitats Europees.

L'article 168 de l'Acta relativa a les condicions d'adhesió i a les adaptacions dels tractats va establir l'eliminació, durant un període de set anys, de les exempcions aranzelàries concedides pel Regne d'Espanya per als productes de la pesca procedents de les empreses conjuntes constituïdes entre persones físiques o jurídiques d'Espanya i de països tercers.

El Tractat d'Adhesió a la Comunitat Econòmica Europea va implicar la supressió de les quotes exemptes d'aranzel, concedida pel nostre país, per als productes de la pesca procedents d'empreses conjuntes, sobre la base del que estableixen el Decret 2517/1976, de 8 d'octubre, i el Reial decret 830/1985, de 30 d'abril.

Els beneficis derivats de les disposicions abans esmentades van determinar que «Alvamar, Sociedad Anónima», efectués grans inversions i participés en l'empresa conjunta hispanoargentina «Pescasur, Sociedad Anónima», per la qual cosa l'eliminació del sistema de quotes exemptes d'aranzel li va suposar danys avaluable econòmicament i indemnitzables.

Per això, la societat «Alvamar, Sociedad Anónima», va formular una reclamació de danys i perjudicis que va ser desestimada per un Acord del Consell de Ministres, de data 30 de juny de 1989, i va interposar, per tal d'impugnar l'Acord anterior, el recurs contenciós administratiu número 300/1988.

La Sala Contenciosa Administrativa, Secció Sisena, del Tribunal Suprem, amb data 27 de juny de 1994, va dictar sentència en què estimava parcialment el recurs contenciós administratiu interposat per «Alvamar, Sociedad Anónima», contra l'esmentada resolució del Consell de Ministres de 30 de juny de 1989, en què declarava que l'Estat, en concepte de responsabilitat patrimonial, ha d'indemnitzar la societat recurrent.

Contra aquesta sentència es va interposar el recurs de cassació per a la unificació de la doctrina número 4030/1996, que la Secció Especial de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem va desestimar en una sentència de 6 de novembre de 1997, i finalment, per l'Acord del Consell de Ministres de 18 de desembre de 1998, es va disposar el compliment, en els seus propis termes, de les sentències esmentades.

Per atendre les obligacions derivades del compliment d'aquestes sentències, es tramita aquest crèdit extraordinari d'acord amb el Consell d'Estat, amb l'informe favorable previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. Concessió del crèdit extraordinari.

Es concedeix un crèdit extraordinari, per un import de 231.898.349 pessetes, a la secció 21, «Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació», servei 09 «Secretaria General de Pesca Marítima», programa 718A «Protecció i conservació de recursos pesquers», capítol 4 «Transferències corrents», article 47 «A empreses privades», concepte 471 «Per abonar a "Alvamar, Sociedad Anónima", la indemnització derivada de les sentències del Tribunal Suprem de 27 de juny de 1994 i 6 de novembre 1997».

Article 2. Finançament del crèdit extraordinari.

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es finança amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Article 3. Autorització per ampliar el crèdit extraordinari.

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda a ampliar el crèdit extraordinari que es concedeix, en la quantitat necessària per abonar l'excés d'interessos que es produeixin fins al moment en què s'efectuï el pagament.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

24430 *REIAL DECRET 1974/1999, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Reial Ordre de reconeixement civil a les víctimes del terrorisme. («BOE» 307, de 24-12-1999.)*

L'article 4 de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, crea la Reial Ordre de reconeixement civil a les víctimes del terrorisme, i també estableix que el Govern, a proposta del ministre de la Presidència i en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor de la Llei, ha d'aprovar el Reglament d'aquesta distinció.

La Llei no només ha pretès atorgar el seu reconeixement als qui compleixin aquesta condició, sinó també